

lige Forsamlinger, der afholdes af Andenpræsten. Den Kreds, der har faaet Andenpræsten ansat, maa være henvist til selv at afholde de Udgifter, der er forbundne med Betjeningen ved disse Gudstjenester, og maa, hvis de ikke for Betaling kan faa de ved Kirken ansatte Betjente til at overtage Bestillingen, søge ad anden Vej at faa andre Personer til at gøre det. Det er klart, at de Ofre og Accidenser, der falder ved de Gudstjenester, som Andenpræsten afholder, tilfalder de ved Kirken ansatte Betjente, idet de indgaar som en Del af de vedkommendes Løn.

Med disse Ord skal jeg anbefale dette lille Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af samtlige de i Dag fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Forøgelse af Grænsegendarmeriet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 357).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal tillade mig at anbefale det høje Landsting dette Lovforslag, som er vedtaget af Folketinget med en Ændring i det oprindelig fremsatte, en Ændring, der betoner Midlertidigheden af den foreslaaede Foranstaltning, idet Lovens Virketid begrænses til den 31. Marts 1920. Lovforslaget gaar ud paa, at Grænsegendarmeriet forøges med 2 Løjtnanter, 7 Stabssergenter, 2 Oversergenter og 277 Sergenter og Gendarmere. Denne store Forøgelse begrundes derved, at man ønsker, at den militære Bevogtning af Grænsen, der har fundet Sted i Efteraaret, skal bortfalde, saaledes at Grænsegendarmerne overtager Bevogtningen af den hele Grænse. Dette er nødvendigt, fordi derved den sidste Rest af Sikringsstyrken kan hjem-

sendes, og dernæst ogsaa af finansielle Grunde, idet nemlig det Mandskab, som nu ligger inde ved Grænsen, en 1 600—1 700 Mand, koster Staten en 300 000 Kr. om Maaneden, medens en saadan Forøgelse af Grænsegendarmeriet, som her er Tale om, vil koste en 40 000 Kr. om Maaneden. Paa den anden Side er det nødvendigt, at Grænsen bevogtes anderledes og virksommere, end dette kan finde Sted med den Styrke, som Grænsegendarmerne nu raader over. — Der har været indhentet Erklæring fra Chefen for Grænsegendarmerne om, hvorvidt han mente, at der kunde finde en betryggende Ordning Sted, naar en saadan Forøgelse udvirkedes, og han har ment, at dette kunde være muligt.

Der er i det andet Ting fra nogle Partiers Side rejst det Spørgsmaal, om ikke Rekrutkompagnier, altsaa ikke Sikringsstyrken, kunde anvendes til Bevogtning, men jeg maa sige, at efter Forsvarsministerens Mening er dette ikke muligt. De Rekrutkompagnier, der indkaldes nu til Marts eller April, skal først indøves, inden der kan være Tale om at anvende dem paa denne Maade. Hvis de Rekrutkompagnier, der er inde, skulde anvendes, maatte de holdes udover den Tid, der er deres egentlige Tjenestetid. Jeg tror derfor, at Lovforslaget af mange Grunde er anbefalelsesværdigt, og skal tillade mig at anbefale det til det høje Tings Velvillie.

Gregersen: Da Rygtet om de revolutionære Tilstande i Tyskland bredte sig, opstod der ikke blot ved Grænsen, men langt op i Jylland Ængstelse for, at sultende Krigsfanger og løse Eksistenser fra Tyskland skulde komme ind over Grænsen og forulempe Befolkningen. Det er da let at forstaa, at Tanken blev henledt paa, om Grænsevagten var tilstrækkelig til at hindre noget saadant. Da den væsentligst kun bestod af det tidligere Grænsegendarmeri, der ikke var særlig talrigt, var der Grund til en saadan Ængstelse. Der blev da sendt en ikke ubetydelig Styrke af Hærens Mandskab, ca. 1 700, derved. Efter en saadan Forøgelse skulde man mene, at det vilde blive en tilstrækkelig Grænsevagt. Ordningen havde imidlertid sine Mangler, der navnlig hidrørte fra, at den var for